

330. Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z dnia 11 czerwca 1921 r. w przedmiocie uzupełnienia rozporządzenia z dnia 12 maja 1921 r. o rozciągnięciu na przewozy kolejami wąskotorowymi zmian i uzupełnień Taryfy Ogólnej na przewóz towarów, zwłok i zwierząt 911
331. Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z dnia 13 czerwca 1921 r. w przedmiocie zmian i uzupełnień Taryfy Ogólnej na przewóz towarów, zwłok i zwierząt 912
332. Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z dnia 13 czerwca 1921 r. w przedmiocie podwyższenia odszkodowania za zaginięcie, uszkodzenie lub brak wagi bagażu. 914
333. Rozporządzenie z dnia 14 czerwca 1921 r. w sprawie uchylecia rozporządzenia Ministra Apropowizacji z dnia 18 sierpnia 1920 r., w przedmiocie obrotu ziemiołodami i przetworami, pozostałemi u producentów po dokonaniu świadczeń na rzecz Państwa oraz rozporządzenia Ministra Apropowizacji z dnia 2 października 1920 r., uzupełniającego rozporządzenie z dnia 18 sierpnia 1920 r. w przedmiocie obrotu ziemiołodami i przetworami, pozostałemi u producentów po dokonaniu świadczeń na rzecz Państwa 915
334. Obwieszczenie z dnia 20 czerwca 1921 r. w sprawie sprostowania omyłki druku w ustawie z dnia 17 marca 1921 r. „Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej”. 916

324.

Rozporządzenie Prezydenta Ministrów, Ministra Skarbu, Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego oraz Ministra b. Dzielnicy Pruskiej

z dnia 15 czerwca 1921 r.

w przedmiocie wykonania ustawy z dnia 18 marca 1921 roku (Dz. U. R. P. № 30 poz. 175) o zmianie niektórych postanowień ustawy z dnia 13 lipca 1920 roku o uposażeniu nauczycieli i dyrektorów państwowych szkół średnich ogólnokształcących, seminarjów nauczycielskich i preparand, oraz wizytatorów szkół (Dz. Ust. R. P. z 1920 r. № 65 poz. 433).

Na mocy art. 18 ustawy z dnia 13 lipca 1920 r. (Dz. Ust. R. P. № 65 poz. 433) oraz art. 6 ustawy z dnia 18 marca 1921 r. (Dz. Ust. R. P. № 30 poz. 175) zarządza się co następuje:

Do art. 1 ustawy z dnia 18 marca 1921 r.

§ 1. Wobec ustawowego określenia norm wynagrodzenia za godziny nadliczbowe, traci moc obowiązującą § 7 rozporządzenia z dnia 25 października 1920 r. w tymże przedmiocie (Dz. Ust. R. P. № 103 poz. 688), a zdanie przedostatnie § 18 tegoż rozporządzenia otrzymuje następujące brzmienie

nie: „Jeżeli nauczyciel, zatrudniony kontraktowo, jest równocześnie czynnym lub emerytowanym funkcjonariuszem publicznym, pobierającym stałe uposażenie z funduszków państwowych, otrzymuje wynagrodzenie wedle normy, ustanowionej za naukę w godzinach nadliczbowych w art. 1 ustawy z dnia 18 marca 1921 r. (Dz. Ust. R. P. № 30 poz. 175)”.

§ 2. Za godziny nadliczbowe, osobno wynagradzane w myśl postanowień ustawy, uważa się te godziny, o które suma wszystkich zajęć nauczyciela, a więc lekcji przedmiotów obowiązkowych i nadobowiązkowych oraz innych zajęć, równoważnych wedle obowiązujących przepisów (art. 9 ustawy z dnia 13 lipca 1920 r., Dz. Ust. R. P. № 65 poz. 433 i §§ 3—6 rozporządzenia z dnia 25 października 1920 r., Dz. Ust. R. P. № 103 poz. 688) określonej ilości lekcji, wykracza ponad ustanowioną dla zasadniczej grupy przedmiotów danego nauczyciela maksymalną ilość godzin nauczania tygodniowo.

§ 3. Przy wymierzaniu wynagrodzenia za godziny nadliczbowe należy przestrzegać następujących zasad: za grupę zasadniczą uważa się te przedmioty, których studjom nauczyciel głównie się oddawał, względnie z których uzyskał kwalifikacje nauczycielskie. Jeżeli przedmioty te należą do różnych grup, wymienionych w art. 8 ustawy z dnia 13 lipca 1920 r. (Dz. Ust. R. P. № 65 poz. 433) za grupę zasadniczą należy uważać tę, dla której obowiązuje mniejsza liczba godzin. Jeżeli nauczyciel udziela przedmiotów, należących do różnych grup, a ilość godzin grupy zasadniczej nie osiąga ilości maksymalnej, należy ją do tej ilości uzupełnić godzinami innych grup, przeliczonymi na godziny grupy zasadniczej w sposób podany w następującym paragrafie.

§ 4. Przeliczanie godzin jednej na godziny innej grupy odbywa się w następujący sposób:

- a) 1 godzina grupy I-ej równa się $\frac{5}{6}$ częściom godziny grupy II-ej, a $\frac{3}{4}$ częściom godziny grupy III-ej,
- b) 1 godzina grupy II-ej równa się $1\frac{1}{5}$ części godziny grupy I-ej, a $\frac{9}{10}$ częściom godziny grupy III-ej,
- c) 1 godzina grupy III-ej równa się $1\frac{1}{3}$ części godziny grupy I-ej, a $1\frac{1}{6}$ części godziny grupy II-ej.

§ 5. Za czas przerwy w zajęciu w godzinach nadliczbowych, trwającej jednorazowo dłużej niż jeden miesiąc, nie należy się nauczycielowi wynagrodzenie za godziny nadliczbowe, z wyjątkiem wypadku, gdy przerwa została wywołana chorobą nauczyciela lub zarządzeniem władzy (np. ferjami świątecznymi, zawieszeniem zupełnym lub częściowym nauki w całym zakładzie lub w poszczególnych klasach z powodu epidemji, braku opału i t. p.). W razie przerwy, spowodowanej chorobą, nie można wynagradzać godzin nadliczbowych przez czas dłuższy niż 3 miesiące.

Do art. 2 ustawy z dnia 18 marca 1921 r.

§ 6. Dyrektorem (przełożonym), kierownikom należy się wynagrodzenie za oddziały równoległe, jeżeli ilość wszystkich oddziałów w zakładzie przewyższa zasadniczą ilość klas, przewidzianą statutem organizacyjnym pełnej szkoły danego typu. W takim wypadku ilość oddziałów równoległych, za które dyrektorowi przypada wynagrodzenie, oblicza się, odejmując ilość zasadniczych klas, przewidzianych statutem szkoły, od ilości oddziałów, istniejących w niej.

§ 7. Wynagrodzenie za oddziały równoległe i kierownictwo internatu pobiera dyrektor (przełożona, kierownik) za czas faktycznego kierownictwa. Jeżeli ono trwa cały rok, należy je wypłacać za 10 miesięcy, licząc od 1 września do 30 czerwca. Pobieranie wynagrodzenia dodatkowego za oddziały równorzędne i kierownictwo internatem uzależnione jest od tego czy dyrektor (kierownik, przełożona) udziela lekcji przez ustaloną w art. 11-ym ustawy z dnia 13 lipca 1920 r. (Dz. Ust. № 65, poz. 433) ilość ośmiu godzin tygodniowo. Przy obliczaniu wynagrodzenia za godziny nadliczbowe dyrektora (przełożonej, kierownika) za podstawę służy tylko jego uposażenie nauczycielskie, określone w art. 1 ustawy z dnia 13 lipca 1920 roku (Dz. Ust. R. P. № 65 poz. 433).

Do art. 3 ustawy z dnia 18 marca 1921 r.

§ 8. Postanowienia § 8 rozporządzenia z dnia 25 października 1920 r. (Dz. Ust. R. P. № 103 poz. 688) odnoszą się także do dodatków, unormowanych art. 3-im ustawy z dnia 18 marca 1921 r. (Dz. Ust. R. P. № 30 poz. 175).

§ 9. W razie przerwy w pełnieniu przez dyrektora (przełożoną, kierownika) czynności służbowych stosuje się przepis § 5 niniejszego rozporządzenia także do wynagrodzenia za oddziały równorzędne i za kierownictwo internatu.

§ 10. Postanowienie o uzupełnieniu dodatku dyrektorskiego [art. 11-A ustawy z dnia 13 lipca 1920 r. (Dz. Ust. R. P. № 65 poz. 433), w brzmieniu ustawy z dnia 18 marca 1921 r. (Dz. Ust. R. P. № 30 poz. 175)], stosuje się także do inspektorów szkolnych w myśl postanowienia art. 12 ustawy z dnia 13 lipca 1920 r. (Dz. Ust. R. P. № 65 poz. 434).

Do art. 4 ustawy z dnia 18 marca 1921 r.

§ 11. Za wizytatorów szkół uważa się w myśl § 1 rozporządzenia z dnia 25 października 1920 r. (Dz. Ust. R. P. № 103 poz. 688) także krajowych inspektorów szkół.

Do art. 6 ustawy z dnia 18 marca 1921 r.

§ 12. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie od dnia 1-go kwietnia 1921 roku.

Prezydent Ministrów:

Witos

Minister Skarbu:

w z. *Weinfeld*

Minister Wyznań Religijnych
i Oświecenia Publicznego:

M. Rataj

Minister b. Dzielnicy Pruskiej:

W. Kucharski